

Cuina d'Avui

Salpicó (per a 4 persones)

Ingredients:

- 250 grams de tonyina fresca
- 200 grams de rap
- 250 grams de musclos
- 200 grams de gambes o llagostins
- 1 ceba tendra gran
- 2 tomàquets: un d'amanir i un de madur
- 2 pebrots: un de vermell i un de verd petit
- Oli, vinagre i sal

Elaboració:

Primer es cou el rap, la tonyina i les gambes en una paella amb una mica d'oli. A continuació, els musclos s'obren al vapor. Quan està tot fred es talla petit i es posa en una plata. Després, s'agafen la ceba, els tomàquets i els pebrots, es tallen ben petits i es barregen amb el peix que ja està cuit i trossejat. Es fa una vinagreta curta de vinagre i s'amaneix tot plegat.

Cal tenir en compte que la verdura ha d'estar trossejada ben petita, en canvi, el peix ha de ser d'una mida més gran.

Aquest plat es pot fer amb qualsevol tipus de peix, però la tonyina hi dona un gust excel·lent; és un primer plat molt gustós.
BON PROFIT!

Leonor Grau

20

Crítica literària

"Un calor tan cercano"

de Maruja Torres

Un calor tan cercano és una novel·la, amb certs elements autobiogràfics, on l'acció transcorre als carrers d'un barri marginal de la Barcelona de la postguerra. El carrer de la Unió, Marquès de Barberà, Sant Ramon, Lancaster són tan sols alguns exemples dels llocs per on es mouen els protagonistes de l'obra. Encara que, en algun moment puguin semblar inventats, aquests carrers, amb els seus bars, tendes i personatges caricaturescs, existeixen de veritat.

Però parlem de la història narrada a la novel·la. A través de la descripció d'una sèrie de personatges totalment versemblants, peculiars i excèntrics, creix una nena petita, la Manuela, la qual esdevé protagonista de la història. La Manuela és una noia petita que viu en un ambient ple de rancors passats, infidelitats, manipulacions i aparences, elements que, barrejats amb la seva tímidesa i introversió, fan que la protagonista desitgi fugir d'aquest món. Però, encara que ho sembli, Un calor tan cercano no és un drama, sinó una

història amb tocs humorístics, irònics i sobretot real. És una novel·la en la que el públic es pot veure reflexat, si més no, en el fet d'haver reconegut en algun personatge a alguna persona coneguda. És a dir, l'autora té, a l'hora de narrar aquesta història, la capacitat d'aconseguir caracteritzar als personatges del llibre de forma tan real, que arriba a donar la sensació que veritablement el lector conegui a algun protagonista de la història. De fet la millor paraula per definir aquesta obra seria amb aquestes dues paraules: dolor i tendresa.

Aquesta novel·la és, en definitiva, la història d'una nena que comença a deixar enrera la seva infantesa i es troba de cara amb una realitat, la seva, no sempre feliç, a la qual tard o d'hora haurà de plantar cara.

Sílvia Reyes Rodríguez